

**“मीठे बच्चे— कुनै पनि कारणले कुल कलङ्कित बन्नु छैन, प्राण जाओस् तर प्रण नजाओस्, बाबासँग
गरेको वचन सदा याद रहोस्।”**

प्रश्नः— बच्चाहरूलाई हर कदममा कुनचाहिँ सावधानी राख्न धेरै जरुरी छ?

उत्तरः— ईश्वरका सामुन्ने जो वचन लिएका छौ, कबुल वा प्रतिज्ञा गरेका छौ, त्यसलाई कुनै पनि हालतमा पूरा गर्नु छ। यो सावधानी राख्न धेरै जरुरी छ। कहिल्यै पनि बाबाको बनेपछि कीचक (खराब दृष्टि भएको) बनेर उल्टो कर्म नगर्नु। यदि उल्टो कर्म गन्यौ भने धर्मराजले पूरा-पूरा हिसाब लिनेछन्। मनमत वा परमतमा चलनु छैन, हर कदममा श्रीमत याद रहोस्।

गीतः— तुम्हीं हो माता, पिता तुम्हीं हो.....

ओम् शान्ति। शिव भगवानुवाच आफ्ना शालिग्राम बच्चाहरूप्रति। आत्मालाई शालिग्राम भनिन्छ। बच्चाहरूलाई थाहा छ— हाम्रो परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ, जसको नाम निराकार शिव हो। व्यापारीहरूले बिन्दु (थोप्लो) लाई शिव भन्दछन्। बाबाले सम्झाउनुभएको छ, आत्मा पनि बिन्दु हो, जुन भृकुटीको बीचमा रहन्छ। चमकता है अजब सितारा। यो आत्माको कुरा हो। यो त पहिले निश्चय गर्नु छ। वास्तवमा हाम्रो निराकार बाबा शिव हामीलाई पढाउनुहुन्छ। हाम्रो पिता शिव हुनुहुन्छ। म आत्मा हुँ। रुद्र भने पनि निराकार हुनुहुन्छ। केवल नाम अलग छ, चीज एउटै हो। उहाँ परमपिता परम आत्मा, परभन्दा पर रहने मनुष्य सृष्टिका बीजरूप, सर्व आत्माहरूका पिता। यो निराकार आत्मा शरीरद्वारा बोल्छ। तिमी बच्चाहरू सम्मुखमा बस्यौ भने नशा चढ्छ— वास्तवमा शिवबाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ। बाबाको आफ्नो शरीर छैन। बाँकी हर एक आत्माको शरीरको नाम आ-आफ्नो छ। परमात्माको एउटै नाम छ। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— म निराकार शिव हुँ। म तिमी बच्चाहरूजस्तै मनुष्य सृष्टिमा पुनर्जन्म लिनको लागि शरीर धारण गर्छु। तिमीहरू सबै साकारी हौ, म केवल अहिले मात्र साकारी बन्छु। केवल अहिले नै प्रवेश गरेर पढाउँछु, यिनको आत्मा र तिमीहरूको आत्माले सुन्छन्। यो राम्ररी धारणा भएपछि मात्र बाबासँग प्रेम हुन्छ। तर पनि चेहराले देखाउँछ यति धेरै प्रेम कसैको छैन। बाबा भन्ने बित्तिकै मुख हर्षित हुनुपर्छ। जसरी कन्या पतिका साथ मिल्छन्, गहना आदि लगाउँछन् भने मुख हर्षित हुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञान शृङ्गार गराइन्छ, त्यसैले खुशीको पारा चढ्नुपर्छ। बाबा तिमीलाई कुनै साकार रूपमा फँसाउनुहुन्न। अरू सबै त देह-अभिमानि छन्, आफ्नो साकार तनमा नै फँसाउँछन्। यहाँ, बाबा भन्नुहुन्छ— म निराकार बाबालाई याद गर। हे प्यारा बच्चाहरू, हे आत्माहरू, म परम आत्मा यो ब्रह्मा तनबाट तिमी बच्चाहरूलाई पढाउँछु। नत्र कसरी पढाउने? पावन बनाउनको लागि शरीर अवश्य चाहिन्छ। यो ड्रामामा निश्चित छ। विना शरीर त म आउन सकिदैन। जसरी ब्राह्मणलाई खिलाउँदा आत्मालाई बोलाउँछन्। ब्राह्मणलाई केही पनि हुँदैन। आत्मा बोल्छ, समाचार सुनाउँछ। त्यो पनि ड्रामा अनुसार हुन्छ। ड्रामामा जे निश्चित छ, त्यो सुनायो। त्यसलाई पितृ भनिन्छ। आत्मालाई पितृ भनिन्छ, जसले एउटा शरीर छोडेर अर्को लिन्छ। अब तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— बाबा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ। पानीको सागरको कुनै कुरा होइन।

मनुष्य त देह-अभिमानमा आउँदा-आउँदै कति काला बनेका छन्। अब फेरि तिमी देही-अभिमानि बनेर गोरो बन्छौ। आत्मा पवित्र बन्दै जान्छ। जति तिमी बाबालाई याद गर्छौ, त्यति यो योगद्वारा तिमी विकर्म दग्ध हुन्छ। पाप नाश हुनेछ। तिमीलाई थाहा छ— मम्मा बाबा कति मेहनत गर्नुहुन्छ तब पनि कर्मभोग त चुक्ता गर्ने पर्छ। जन्म-जन्मान्तरको बोझ शिरमा रहेको छ। ती हिसाब-किताब अन्तमा नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार चुक्ता हुनु छ। बच्चाहरूलाई थाहा छ, रुद्र माला हुन्छ नि। ८ को पनि माला हुन्छ, १०८ र १६१०८ को पनि माला हुन्छ। प्रजा त अनगिन्ती छन्। हुन त रुद्र माला नै हो नि। सारा दुनियाँमा जति पनि आत्माहरू छन् ती सबै रुद्र मालाकै हुन्। सबै बाबाका बच्चा हुन्। सारा वंशावली बन्छ नि। मनुष्य धेरै ठूलो वंशावली राख्छन् फेरि थर बन्न थाल्छ। यो हो श्री श्री शिवबाबाको माला। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! देही-अभिमानि बनेर बाबालाई पूरा याद गर्नु छ। तिमी आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्छौ भने तिमी विकर्म दग्ध हुनेछ। नत्र भने त धेरै डन्डा खानु पर्ने छ।

बाबा बारम्बार भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू!, मलाई नभुल, तर फेरि पनि मायाले भुलाइदिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— बच्चे, आफूसँग चार्ट राख— म कति समय शिवबाबालाई याद गर्छु। एक घडी (२४ मिनेट) याद गर्न सुरु गर फेरि बानी बस्दै जान्छ। यस्तो अवस्था जमाऊ जो अन्तमा बाबाको मात्र याद रहोस्। यस्तो यादमा रहनेवाला नै विजय मालाको ८ रत्न बन्छन्, मेहनत चाहिन्छ। जसले जति गर्छ त्यति पाउनेछ। संन्यासीहरू त घरबार छोडेर जान्छन् फेरि आएर महलमा बस्छन्। वास्तवमा यो नियम छैन। तिमीलाई त त्यहाँ अथाह सुख मिल्छ। बाबा गला मिलाएर प्रेम गर्नुहुन्छ— मीठे बच्चे, तिमी भविष्यमा धनवानका पनि धनवान बन्न चाहन्छौ भने यस्तो पुरुषार्थ गर। बाँकी यहाँको धनसम्पति त माटोमा मिल्नु छ। किसकी दबी रहेगी धुल में..... दुर्घटना भइरहन्छ, आगलागी भइरहन्छ। हवाईजहाज गिन्यो भने चोरहरू झट्ट मार-पिट गरेर सामान चोरी गरेर भाग्छन्। अहिले त यी बम्ब आदि बनेका छन्, यिनीहरूबाट त धेरै मर्नेछन्। यो अहिलेको कुरा फेरि गायन गरिन्छ। जो लखपति आदि छन् सबै खत्तम हुन्छन्। अमेरिका कति धनी छ। यस मृत्युलोकमा अमेरिका स्वर्ग जस्तै छ। तर मरभूमीको पानी समान (मृगतृष्णा समान) छ। यो तिमीलाई थाहा छ— उनीहरू स्वयं पनि सम्झन्छन् निश्चय नै मृत्यु त निकट सामुन्ने खडा छ। भगवान् पनि अवश्य हुनुहुन्छ होला नि नि। परमपिता परमात्मा आउनुहुन्छ नै स्थापना र विनाशको कार्य गराउन। गर्ने-गराउनेवाला हुनुहुन्छ नि। ब्रह्माद्वारा स्थापना... अहिले तिमी बसेका छौ नि। बच्चाहरूलाई नै ब्राह्मण भनिन्छ। तिमीले हजुर बुवाबाट वर्सा लिन्छौ। श्रीमत श्रेष्ठ हो भनी गायन गरिएको छ। त्यसैले त्यस अनुसार चल्नु छ। देवता बन्नु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— अहिले हर एक दुर्योधन एवं द्रौपदी छन्। एउटा कथामा छ— द्रौपदी कसैका घरमा बसेकी थिइन् तब कीचक उनको पछि लाग्यो। वास्तवमा द्रौपदी त सबै हुन्। कुमारी वा माता सबै द्रौपदी हुन्। कन्याहरू सेवामा गएका बेला कीचक पछि लाग्छन्। फेरि लेखिएको छ— भीमले कीचकलाई मारे। कीचक भनेको एकदम कामुक व्यक्ति, जो पछि लाग्छ। त्यसैले बाबा आएर द्रौपदीहरूलाई नग्न हुनबाट बचाउनुहुन्छ। कन्याहरूको त धेरै सम्हाल गर्नुपर्छ। कीचक आदि अहिलेको कुरा हो, उनीहरूबाट धेरै सम्हाल गरिरहनु पर्छ। यदि बाबाको साथमा

आएर पनि कीचक बने भने थाहा छैन धर्मराजले के हाल गरिदिनेछ। यी कुरा बच्चाहरूलाई साक्षात्कार गराइएको थियो। धेरै सजाय खान्थे। फेरि बाबासँग सोधिएको थियो, बाबाले भन्नुभयो— साक्षात्कार गराएँ भने अवश्य सहन गर्नुपर्छ। यसरी यिनीहरूको विगतको हिसाब किताबको खाता चुक्ता हुनेछ। बाबा कसैको पनि हिसाब-किताब राख्नु त हुन्न। त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ— कीचक अथवा दुर्योधन नबन। कंस, जरासन्ध, शिशुपाल आदि कति नाम छन्। कंस अर्थात् जो विकारी हुन्छन्, कन्याहरूलाई धेरै सताउँछन्।

अहिले तिमी देवता बन्नको लागि बाबाका बच्चा ब्राह्मण बनेका छौ। त्यसैले ब्राह्मणलाई कलङ्क लगाउनु छैन। कलङ्क लगायौ भने कुल कलङ्कित बन्नेछौ। कुल कलङ्कितको त कहिल्यै मुख पनि हेर्नु छैन। ऊ जस्तो पाप आत्मा दुनियाँमा अरू कोही हुँदैन। त्यसैले बेहदका बाबा जो यहाँ आएर स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ, उहाँलाई पनि छोडिदिन्छन्। उनलाई अजामिल पापी भनिन्छ। तर अजामिल जस्ता पापीको पनि उद्धार त हुनु नै छ। सजाय खाएर धेरै पीडित हुन्छन्। आत्मालाई बडो दुःख हुन्छ। परमपिता परमात्मा बेहदका बाबालाई छोड्छन्। यी जस्तो पाप आत्मा यो दुनियाँमा अरू कोही हुँदैन। दुनियाँ त धेरै फोहोरी छ। धेरै होशियारी राख्नु छ। पहिले-पहिले जब भट्टीमा रहेका बेला माता-पिताले कति सम्हाल गर्नुपर्थ्यो। माया धेरै बेजोड छ, यसैले बाबा सोध्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू यति पवित्र रहेर बाबाबाट वर्सा लिने ताकत छ? बुद्धिले भन्छ— जब हामी बाबाका बच्चा बनेर उहाँको नाम बदनाम कसरी गछौं र। बाबा भन्नुहुन्छ— म आएर तिमी बच्चाहरूलाई पावन बनाउन कति मेहनत गर्छु। पतित दुनियाँ, पतित शरीरमा आउँछु। फेरि पनि कलङ्क लगायौ भने याद राख कडा सजाय खानु पर्ने हुन्छ। यहाँ त प्राप्ति धेरै छ। स्वर्गको मालिक बन्छौ। तर चल्दा-चल्दै बाबाको हात छोड्यौ भने एकदम माटोमा मिल्छौ। सम्मुख रहनेहरूलाई पनि मायाले नाकमा पक्रिन्छ, त्यसैले धेरै होशियार रहनु छ। बाबाका बनेर, प्रतिज्ञा गरेर फेरि पवित्र रहेनौ भने पनि धेरै कडा सजाय खानु पर्ने छ। ईश्वरसँग प्रतिज्ञा गरेर पूरा गर्नुपर्छ। ईश्वरसँग वचन अथवा प्रतिज्ञा गर्ने कुरा अहिले नै हुन्छ। शिवबाबा भन्नुहुन्छ— प्रतिज्ञा गर, हामी पवित्र बनेर विश्वलाई स्वर्ग बनाउँछौं। यदि प्रतिज्ञा तोड्यौ भने खलास। प्राण जाओस् तर प्रण नजाओस्। मर्नु परे पनि प्रतिज्ञालाई तोड्नु छैन। कसै-कसैले प्रतिज्ञा गरेर पनि फेरि छोड्छन् नि। अहिले तिमीले परमपिता परमात्मासँग प्रतिज्ञा गछौं। यदि प्रतिज्ञा गरेर छोड्यौ भने धर्मराजद्वारा धेरै कडा सजाय खानु पर्ने हुन्छ। फल दिने वाला त बाबा नै हुनुहुन्छ नि। दान-पुण्यको पनि फल दिलाउनुहुन्छ भने पापको सजाय पनि दिलाउनुहुन्छ। गर्ने-गराउनेवाला हुनुहुन्छ, त्यसैले तिमीलाई धेरै होशियार रहनुपर्छ। यहाँ त सम्मुख बसेका छौ। बाहिर त हंसहरूलाई बकुल्लाका साथमा रहनुपर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि काका, मामालाई देख्दा एक बाबालाई नै याद गर्नु छ। यो कुनै सामान्य सत्संग होइन, जहाँ सबै आएर एकसाथ बसून्। ती क्रिश्चियनहरूले त एउटै लेक्चरमा कति क्रिश्चियन बनाइदिन्छन्। यहाँ यस्तो हुन सक्दैन। यहाँ त जीवन छँदै मर्नु पर्छ। श्रीमत्तमा चलनुपर्छ। देह-अभिमान छोडेर आफूलाई आत्मा सम्झिनुपर्छ। आत्मा परमात्मा अलग रहे बहुकाल.... अब उहाँ

सद्गुरु दलालका रूपमा मिल्नु भएको छ। भन्नुहुन्छ— म बाबालाई याद गर्नु भन्ने तिम्रो जीवनरूपी ढुंगा पार हुन सक्छ। हात छोड्यौ भन्ने खतम। महान् पाप आत्मा बन्ने छौ। यस्तो महान् पापात्मा पनि हेर्नु छ भन्ने यहाँ हेर। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी बच्चाहरू यस्तो पतित नबन। पुण्य आत्मा बन। पापबाट तब बच्नेछौ जब योगमा रहन्छौ। बक्सिङ्ग खेलमा सावधानी चाहिन्छ। नत्र मायाले पछिबाट घुस्सा हानिदिन्छ। मायामाथि विजय प्राप्त गर्नु सानी आमाको घर होइन। यो हो सतोप्रधान संन्यास। तिमी बच्चाहरूलाई धेरै सम्हाल गर्नु छ। अरू मतमा चल्थो कि मन्थो। बाबालाई लेख्छन्— बाबा, मायालाई भनिदिनु, हामीमाथि क्षमा गरिदेओस्। बाबा भन्नुहुन्छ— होइन, अहिले त मैले मायालाई आदेश दिन्छु— खुब तूफान मच्चाऊ। दुःखको, विकर्मको एकदम पहाड गिराऊ। नाकमा राम्रोसँग पक्रिएर हैरान पार। हेर, म स्वर्गको लायक छु? कृपा गर्ने, आशीर्वाद दिने, यस्तो कहाँ हुन्छ र। स्कूलमा शिक्षकले कसैमाथि कृपा गर्छन् र? उनीहरूले त पढ्नु छ। यो त ज्ञान हो, अन्धश्रद्धाको कुनै कुरा छैन। यो कुनै सामान्य सत्सङ्ग होइन। यो त ईश्वरीय सत्सङ्ग हो। अच्छा!

माता-पिता बापदादाका मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग, रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबासँग जो प्रतिज्ञा गरेका छौ, त्यसमा कायम रहनु छ। कहिल्यै पनि वचन दिएर छोड्नु हुँदैन। धेरै-धेरै सावधान रहनु छ।
- २) आफ्नो र अरूको ज्ञान शृङ्गार गर्नु छ। कहिल्यै पनि देह-अभिमानि बनेर साकार शरीरमा न आफू फँस्नु छ, न कसैलाई फँसाउनु छ।

वरदानः— हर सेकेन्ड स्वयंलाई भरपुर अनुभव सदा सुरक्षित रहने स्मृति सो समर्थ स्वरूप भव

बापदादाद्वारा संगमयुगमा जति पनि खजाना मिलेका छन्, त्यसबाट स्वयंलाई भरपुर राख। जति भरपुर त्यति हलचल हुँदैन। भरपुर चीजमा अरू कुनै चीज आउन सक्दैन। यस्तो भन्न सक्दैनौ— सहनशक्ति वा शान्तिको शक्ति छैन। त्यसैले थोरै रिस उठ्छ वा आवेश आउँछ। कुनै दुस्मन जबरदस्ती तब आउँछ, जब ढिला-सुस्ती वा डबल लक हुँदैन। याद र सेवाको डबल लक लगाइदियो, स्मृति स्वरूप रह्यौ भन्ने समर्थ बनेर सदा सुरक्षित रहने छौ।

स्लोगनः— विश्वको नव-निर्माण गर्नको लागि आफ्नो स्थिति निर्माणचित्त बनाऊ।